

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἡ κατάσταση ἐν Ἡπείρῳ. — Ὁ φόβος τῆς ληστείας. — Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων. — Αἱ καταδιώξεις καὶ αἱ ἐνοχλήσεις.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰχομεν τὰς ἀνυσυχίας τοῦ πολέμου καὶ πονταίαι σκέψεις εἶχον καταλάβει ἡμᾶς. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, ὁ φόβος καὶ τρόμος ἦσαν σχεδὸν ἀγνωστα. Ἐφοβούμεθα μόνον τὰς διαρπαγὰς τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἀτάκτων τῶν διερχομένων καὶ μεταβαίνοντων, εἴτε ἐκ Μακεδονίας εἰς Ἰωάννιναι, εἴτε ἐξ Ἀργυροκάστρου κτλ. Τούτους ὅμως ἡδυνάμεθα νὰ παρακωλύομεν ἀπὸ τὰς παρεκτροπὰς ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν ἢ τέλος λαμβάνοντες ἕνα ρόπαλον καὶ ἀντιτασσόμενοι κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν αὐτῶν ὀρέξεων.

Τοιοτοτρόπως διέρρευσεν ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, ἀληθῶς ἐποχὴ δεινῶν καὶ ἐλπίδων. Ὑπέστη ὁ τόπος πολλά, ἀγγак-ρίας, φορολογίας καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ φαντασθῇ· παράπονον οὐδὲν δυνάμεθα νὰ εἰχωμεν· εἰμὲθα ραγιαῖδες προωρισμένοι νὰ δουλεύωμεν τοὺς κυρίους· αὕτη εἶνε ἡ τύχη ἡμῶν· ὅστις δύναται νὰ μεταβάλλῃ ταύτην θὰ εἶνε εὐεργέτης τοῦ τόπου καὶ σωτὴρ τῶσαν χιλιάδων. Ἀτυχῶς ἀπεδείχθη ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς τύχης ἐνὸς λαοῦ δὲν εἶνε τὸσον εὐκολος. Μὲ λόγια καὶ μὲ χαρτιά δὲν μετατοπιζονται τὰ σύννεφα ὑπὲρ ἡμῶν, οὔτε δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν μεταβολὴν τινὰ ἐπὶ τὸ καλλίτερον· οἱ Κρήτες κρατοῦσιν εἰς χεῖρας τὸ ξίφος ἐπὶ ἕνα ὀλόκληρον αἰῶνα, προσφέρουσι καθ' ἑκάστην θυσίαν, ποταμούς αἱμάτων χύνουσι καὶ ἀκόμη δὲν κατάρθωσαν νὰ ἔδωσι ἀνατέλλουσαν κἄν ἐλπίδα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων αὐτῶν, ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἕτερον νὰ πράξωμεν ἢ μᾶλλον ἐξαντληθέντες ἀμφοτέρω καλλιεργοῦντες ἀφ' οὗτο συνεκροτήθη τὸ Ἑλληνικὸν βασιλεῖον ἀποκοιμίζομεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν διὰ πολλὰ ἔτη καὶ ἐκεῖ ποῦ ἐκάμναμεν ἕνα τεμενὰ κάμνομεν δέκα καὶ ὀσπικὶς θὰ ραπίζωμεθα ἐνθυμούμενοι τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου θὰ στρέψωμεν καὶ τὴν ἑτέραν παριὰν ἕνα δεχθῶμεν καὶ ἕτερον κολαφισμόν. Χεῖρα τὴν ὁποίαν δὲν δύνασαι νὰ τιμωρήσῃς φίλησον, λέγει μία παροιμία. Καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι τῇ παροιμίᾳ δὲν θὰ τιμωρήσωμεν τὴν χεῖρα διότι δὲν δυνάμεθα, ἀλλὰ θὰ προσπαθῶμεν καὶ τὸ φίλημα νὰ ἀποφύγωμεν, ἕως οὔτου πάλιν ἀναστῇ τὸ ἀποκοιμηθὲν αἶσθημα καὶ ἀρχίσωσι ν' ἀναγεννῶνται ἐλπίδες οὐδέποτε μέλλουσαι νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ λάβωσι σάρκα, διότι δὲν ὑπάρχει κανεὶς, ὡς ἀπεδείχθη, ὁ δυνάμενος νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰς περιστάσεις καὶ μετατρέψῃ τὰς ἐλπίδας εἰς πράγματα καὶ τὰ ὄνειρα εἰς ἀληθείας.

Ἡμεῖς ἔδω ἐυκόλως λησμονοῦμεν τὰ παθήματα καὶ πρῶτοι πάντων αἰρομεν τὸν σταυρὸν

τὸν μαρτυρικόν. Κατὰ τὸ 1878 ἡ θυσία ἦν προσέφερον ἡ Ἡπείρος δὲν ἦτο μικρά. Ὀλόκληρος μία ἐπαρχία αὐτῆς ὑπέστη παντελὴ καταστροφὴν· κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξεν ἔτι μεγαλειτέρα καὶ τὸ ἄλγος τῆς Ἡπείρου βαθύτερον, διότι οὐδεὶς εἰς τοὺς καταστραφέντας καὶ παθόντας προσῆλθεν ἀντιλήπτωρ, βοηθὸς καὶ εὐεργέτης· οἱ Θεσσαλοὶ λαμβάνουσι τῆς ἀρωγῆς κυβερνήσεως, λαμβάνουσι σιτηρέσια, ξυλαίαν πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκῶν αὐτῶν· οἱ Ἡπειῶται πόθεν νὰ λάβωσι; τίς ποτὲ ἐσκέφθη περὶ τῆς τύχης τῶν χιλιάδων ἐκείων γυναικοπαίδων τὰ ὁποῖα ἀφ' ἐπὶ πολὺ ἐστέναξαν ἀστεγα καὶ πειναλιὰ, ἐπανῆλθον εἰς τὰ χωρία τῶν, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἃς εὗρον ἡρειπωμένας καὶ ἀπαντα τὰ ὑπάρχοντα καταστραμμένα;

Εἰς τὰ δεινὰ ταῦτα προστίθεται νῦν καὶ ἡ ληστεία, ἥτις εἶνε ἐπακολούθημα τῶν ἀνωμαλῶν περιστάσεων καὶ φυσικῆ αὐτῶν συνέπειαι· οἱ διάφοροι ἀντάρται χριστιανοὶ καὶ ὀθωμανοὶ ἔχοντες ὅπλα καὶ φυσίγγια περιτρέχουσι τὰ ὄρη, εἰσέρχονται εἰς τὰ χωρία, λαμβάνουσιν αἰχμαλώτους, διαρπαζοῦσι τὴν περιουσίαν τῶν χριστιανῶν, φονεύουν καὶ ἐνσπείρουν τὸν τρόμον. Κατὰ τῶν τεράτων τούτων δὲν δυνάμεθα, ὡς προείπον νὰ ἀντεπεξέλθωμεν. Δὲν ὑπακούεις εἰς τὰς ἀρπακτικὰς ὀρέξεις του, δὲν προθυμοποιεῖσαι νὰ δώσῃς ὅ,τι ζητεῖς, ἀπλούστατα σὲ φονεύει χωρὶς νὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του. Αὐτὸς εἶνε βασιλεὺς, αὐτὸς δικαιοκτῆς, αὐτὸς ὑπουργός; ἂν θέλῃς μὴ δίδεις ὅ,τι ζητεῖ. Τούτου ἕνεκα τοὺς κατοίκους τῆς Ἡπείρου κατέχει φόβος μήπως αἱ ληστρικαὶ αὐταὶ συμμορίαι πολλαπλασιαζόμεναι καταπίεσωσιν ἐπὶ πολὺ τὸν τόπον. Ὡς δὲ εἶνε γνωστὸν ἡ κυβερνήσεως δὲν δύναται ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς νὰ καταδιώξῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ τὰς συμμορίας ταύτας. Ἐκ δὲ τῆς καταδιώξεως θὰ αὐξάνωσι μᾶλλον αἱ ἐνοχλήσεις τῶν κατοίκων καθότι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἐξερχόμενα πρὸς καταδιώξιν καταφεύγουσιν εἰς τὰ χωρία καὶ παρὰ τῶν κατοίκων ζητοῦν νὰ μάθωσι ποῦ εἶνε οἱ λησταὶ καὶ οὕτω τραγοπίνοντες τοὺς μὲν ληστὰς δὲν συλλαμβάνουν, τοὺς δὲ κατοίκους ὑποβάλλουν εἰς δαπάνας καὶ ἐνοχλήσεις.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

τῇ 30 Αὐγούστου 1898.

Ἡ πρώτη πράξις τῆς νέας ἐφορείας εἶνε ἡ παῦσις τοῦ πάνου εὐδοκίμως ἐπὶ εἰκοσαετίας καὶ πλέον διδάξαντος, ὡς μαθηματικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μας, κ. Βασιλείου Καλογήρου, περιπεσόντος ἐσχάτως εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ προϊσταμένου τῶν νεορροπαστῶν ἐφόρων. Δύο δὲ ἐκ τῶν ἐφόρων ἐχρημάτισαν καὶ μαθηταὶ του, μάλιστα καὶ διὰ τοῦτο τὸν εὐχαρίστησαν μὲ τὸ παραπάνω. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ διώρισαν τὸν μέχρι τοῦδε δημοδιδάσκαλον Γ. Φωρεβάσιλιν τελειόφοιτον τοῦ Ζωγραφείου Σχολείου Κεστορατίου. Κατ' ἐμὲ ὅμως πᾶσα πράξις τῆς ἐφορείας ταύτης εἶνε πάντῃ ἄκυρος, διότι εἰς τὸν διορισμὸν αὐτὸν δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἡ πλειοψηφία τῶν κατοίκων· δὲν εἶνε πρέπον νομίζω ἑκάστὸ πούλημένοι νὰ καθίζουν εἰς τὸν σβέρκον μιᾶς κοινότητος τοὺς τυχόντας ξυλοσχίστας

ὡς ἐφόρους καὶ πρέπει ἡ σωφρονουσα μερὶς τῶν Μετσοβιτῶν νὰ πριβῇ εἰς ἐκλογὴν ἄλλων ἐφόρων, ἢ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Τράπεζαν τῆς Μόσχας νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τοὺς ψευδεῖς αὐτοὺς ἀντιπροσώπους. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δὲν στήριζονται εἰς τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν τῶν κατοίκων, δὲν ἐκπληροῦσι καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀοιδίμων εὐεργετῶν, διότι ἐνῶ ἐπὶ παραδείγματι διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ὁ ἀοιδίμος Μιχαὴλ Τσιτσίτσας ὀρίζει ὅτι ὡς διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ἀριστοῦχος τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου, ἀπ' ἐναντίας ἀπὸ τινων ἐτῶν διευθύνουσι τοῦτο τελειόφοιτοι τοῦ Παρθεναγωγείου Ἰωαννίνων, διοριζόμεναι τῇ συστάσει τῆς ἐν Ἰωαννίνοις οἰκογενείας τοῦ κ. Τζοαννοπούλου, μάλιστα μίαν διδασκάλισαν τὴν ἑπαυσε προπερύσι, διότι ἡ μήτηρ τῆς δὲν ἐπῆγαινε νὰ πλύνῃ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις σπῆτι τοῦ κ. Τζοαννοπούλου!

Τὸ κληροδότῃμα τοῦ Τσιτσίτσας εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἃς μὴ μετρήσῃ ἀνεξέταστος τὸ ἱερὸν χρῆμα εἰς τοὺς τυχόντας πληρεξουσίου.

Ὁ ἀποσβεσθεὶς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐφόρων κ. Νικόλαος Κριτσέλης μένεα πνέει ἐναντίον τοῦ Ἐξάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐφορείας Δημητρίου Συναρά, καὶ διὰ μὲν τὸν πρῶτον ἀνεφέρθη εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ζητῶν τὴν παῦσιν του, τὸν δὲ δευτέρον κατηγγεῖλεν εἰς τὸν Κατὴν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ. Θέλει καὶ αὐτὸς ὁ κακόμοιρος νὰ χρισθῇ μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφόρου διὰ νὰ πωλῇ ἀπὸ τὸ παντοπωλεσιὸν του εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον τρεῖς τὸ λάδι καὶ τρεῖς τὸ ξύδι, ὅπως ἄλλοτε ἐπραττε τοῦτο ὁ ἐφορομπακάλης Γεώργιος Μήτσος, ἀλλ' ἃς ἔχῃ ὑπομονὴν καὶ ὅλα θὰ γίνουν, δὲν ἤλθεν ἀκόμη ἡ ἀράδα του.

Οἱ ἄλλοι διδασκαλοὶ μένουσιν εἰς τὴν θέσιν των, ἀντὶ δὲ τοῦ Γ. Φωρεβάσιλιν διωρίσθη ὁ τέως γραμματοδιδάσκαλος Κουτσούφλιανης Δημήτριος Κατσιόρας. — Ὁ ἐνταῦθα ρωμαιοδιδάσκαλος Βασίλειος Μπούρας ἄρτι ἐπανακάμψας ἐκ Ρωμανίας, διωρίσθη ἐπιθεωρητὴς τῶν Ρωμουνικῶν Σχολείων τῆς Ἡπείρου μὲ μισθὸν ἑκατὸν εἰκοσιπεντάχων τὸ ἔτος.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Ὁ Τζεβὰτ πασᾶς ἐζήτησεν ὅπως τὰ ὅπλα τῶν βασιβοῦκων τοῦ Ἡρακλείου παραδοθῶσιν οὐχὶ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, ἀλλ' εἰς τὸ τουρκικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον νὰ τὰ μεταφέρῃ ἐξ Ἡρακλείου εἰς Χανιά. Ὁ Ἀγγλος ναύαρχος Νόελ ἠρνήθη. Αἱ ἀναφοραὶς τοῦ Τσερματὶ περὶ στρέφονται εἰς τὸ ζήτημα, τίνες ὑπῆρξαν οἱ πρωταίτιοι τῶν σφαγῶν καὶ τῆς ἐπιθετικῆς κατὰ τῶν Ἀγγλων. Πρὸς τοῦτο ἀνακρίνει τοὺς Τούρκους προκρίτους. Ἡ πόλις τοῦ Ἡρακλείου δὲν κατελήφθη ἀκόμη. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα παραμένουν ἐπὶ τῶν τειχῶν. Διὰ νὰ καταλάβουν τὸ Ἡράκλειον οἱ Ἀγγλοὶ περιμένουν τὰς νέας ἐπικουρίας. Διὰ νὰ ταχέως θὰ ἔλθῃ ἡ ὀλόκληρον σύνταγμα.

Κατὰ τὸν ἐν Σιδαίουπόλει ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νταϊλυ-Γράφικ», ὁ Τσάρρος, μεγάλως παραχθὲς ἐκ τῶν νέων ἐν Κρήτῃ παραχθῶν, ἐτηλεγράφησεν ἐκ Λιβυαίας εἰς τὸν Μουράδισιν νὰ

συνεννοηθή μετά της 'Αγγλίας και της Γαλλίας προς λήψιν έμείων και βεβαίων μέτρων προς όριστικόν διακανονισμόν του Κρητικού ζητήματος.

— Η Πύλη άπνύθεν ιδιαιτέραν άνακοίνωσιν εις τους προεβουλευτάς 'Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας, δι' ης ζητεί να διορισθῇ Διοικητής της Κρήτης ύψηλός 'Οθωμανός, προσφέρεται δὲ ν' άποστείλῃ εἰς τὴν νῆσον καὶ ἄλλον στρατὸν διὰ ν' άποκαταστήσῃ τὴν τάξιν ! Ὁ Λονδίνος «Χρόνος» προτρέπει τοὺς Τούρκους νά υποταχθῶσιν ἄνευ ὧρων εἰς τὸ τέλοςγράφον τοῦ Νόελ. Ἡ 'Αγγλία, λέγει, θά ἐκδικήσῃ τὴν σφαγὴν ὑποσφύζου. Ἡ «Σημαία» ἐν κυρίῳ ἀρξέω λέγει, ὅτι, ἀφοῦ ἀποπληθῶσιν οἱ βασιβούκοι, δὲν ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἡρακλείου καὶ ὁ τουρκικὸς στρατός. Ὁ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτὴς τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος τηλεγραφεῖ : «Τὸ Κρητικὸν ζήτημα μικρὰς ἀξιοῦται προσοχῆς ἐνταῦθα. Τὸ ἀναφύον ἐπεισόδιον θά λυθῇ ἐπιτομῇ τῶν ναυάρχων.»

— Ἀπιδύσθη χθὲς εἰς τὸ Ἡράκλειον, ὡς ἀναφέρουσιν τ' αὐθεντικά τηλεγραφήματα, ἄνθρωπος ἐκ 250 ἀνδρῶν καὶ ἐστρατιωτικῶν ἔργων τοῦ Φορολόγιου γραφείου. Φαίνεται, ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν ἀγγέλων θά γίνεται βαθμιαίως καθ' ἑκάστην μὲ τὴν παράδοσιν τῶν ὀπλῶν. Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς ἐγνωσθῇ, ὅτι ὁ ἀρσενικός τῶν βασιβούκων ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς ἄνευ ἐπεισοδίου ἐκ μέρους τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παραδοθησομένων ὀπλῶν δὲν ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Νόελ, ὅστις ρητὴν ἐντολὴν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἐπίμ πασὲν ν' ἀποπληθῇ τοὺς βασιβούκους.

— Η συνεντεύξις μετὰ τῶν ἐξωθι τοῦ Ἡρακλείου ἐπαναστατικῶν ὁμάδων γίνεται διὰ τῶν ἐν τῇ εὐτέρᾳ ζώνῃ Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν μετὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν τῶν ἐπαναστατῶν. Αἱ γενομένης προχθὲς συνεντεύξεις ἀφέρωσαν τὴν πρὸ λήψιν πινυτὸς κινδύνου ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν. Οἱ ὀπλαρχηγοὶ εἰς τὰς συστάσεις ταύτας ἀπνύθησαν, ὅτι αἱ ὁδηγίαι τῶν εἰνέσθως ἀπόσχων ἐπιθέσεως καὶ ἀμυνθῶσι μόνον, ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελον προσβληθῇ. Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίες, ἐν τάγμα γαλλικοῦ στρατοῦ, διαταχθὲν νά μεταβῇ εἰς Κρήτην καταφθάσει σήμερον ἢ αὔριον. Τὸ τάγμα τοῦτο θ' ἀποβιβασθῇ εἰς Χανιά.

Ὁ ἐν Λονδίῳ πάντοτε ἄριστα πληροφορημένος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μαγχεστριανού Φύλλου» τηλεγραφεῖ πρὸς αὐτὸν ἐκείθεν ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ σκέψεων, ἡ γινόμενη μεταξὺ τῶν τσσάρων Δυνάμεων τῶν εὐρισκομένων ἐν Κρήτῃ, κατόπιν τῶν σφαγῶν τοῦ Ἡρακλείου, ἀπέλθῃ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι καμμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἀντιτίθεται πινός εἰς τὴν ἀπομακρύνειν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς μαυθαίνει ὡσαύτως, ὅτι αἱ τσσάραι Δυνάμεις διὰ κοινῆς ἀνακοινώσεως ἀπεφασίσαν νά ζητήσωσιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἀπέλασιν τῶν βασιβούκων. Ὁ ἀνταποκριτὴς βεβαιώνει, ὅτι ἡ ἀπόφασις, ὅτι τοῦτο δύναται νά γείνῃ καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Σουλτάνου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ διὰ τῆς βίας, ὀριστικῶς ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, δὲν εἶνε δ' ἀπύθωνον εἰς τοιαύτην κατηγορηματικὴν ἀπόφασιν ν' ἀπολήξωσι καὶ αἱ ἄλλαι τρεῖς Δυνάμεις (Ρωσία, Γαλλία καὶ Ἰταλία).

Ἐν Κ)πόλει συνελήφθησαν 16 φοιτηταί τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς θεολογίας ἐνεκα τοῦ ὅτι κατάσκοπος ἔθεσαν εἰς τὰ θύλακιά ἐνός ἐξ αὐτῶν φύλλον τῆς ἐφημερίδας «Νέα Τουρκία», ἐκδομένης ἐν Ἑυρώπῃ. Οἱ συλληφθέντες ἐπροφυλακίσθησαν εἰς τὸν στατῶνα τοῦ πυροβολικοῦ Ταξίμ. Ἐπίσης συνελήφθησαν οἱ συγγενεῖς τοῦ Βεδράν, Κούρδου ἀρχηγοῦ. Ἐκ τούτων εἰς εἰνε στρατηγὸς ὑπαπιστῆς τοῦ Σουλτάνου. Οὗτοι ἐφυλακίσθησαν ἐντός τοῦ Γλιδίξ, φόβῳ δραπέτευσως. Κατηγοροῦνται δὲ ὅτι συνεννοήσαντο μετὰ τῶν δυσηρεστέρων Κούρδων, τῶν ἀπειλούντων ἐπανάστασιν.

Ὁ ἐν Ἀθῆναις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταῦλ

Μαῖλ» τοῦ Λονδίνου ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Ράλλης ἐν σχέσει πρὸς τὴν εὐθύνην τῆς Ἀγγλίας διὰ τὰ τελευταία συμβάντα τοῦ Ἡρακλείου, τὴν ὁποίαν ὡς ἐξῆς διατυπώνει εἰς τὴν ἐφημερίδα του :

Ἡ Ἀγγλία—ἤρξισεν ὁ κ. Ράλλης— ἐνήργησεν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἀπλῶς ὡς φύλαξ τῆς νήσου ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου 1897, ὅπταν ὁ λόρδος Σῶλσβαρυ ἐπρότεινε τὴν ἐφαρμογὴν αὐτονομίου πραγματικῶ πολιτεύματος.

Μετὰ τὴν καθόδον τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τορπιλικοῦ στόλου εἰς Κρήτην αἱ Δυνάμεις διὰ τῆς ταυτοσημοῦ διακοινώσεως τῆς 2 Μαρτίου προσεκάλεσαν τὴν Ἑλλάδα νά ποσῇ τὸν στρατὸν καὶ τὰ πλοιά τῆς ἐκ τῆς νήσου.

Τὴν ἐπαύριον, ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀνακοινώσει, ὁφειλομένη εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ λόρδου Σῶλσβαρυ, ἐρίπτετο εἰς τὸ μέσον ἡ πρότασις περὶ ἀπομακρύνσεως καὶ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἡ τοῦλάχιστον συγκεντρώσεως αὐτοῦ εἰς τὰ σημεῖα ἐκείνη τῆς νήσου, τὰ κατεχόμενα ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Μετὰ ταῦτα ὁ λόρδος Σῶλσβαρυ συνέπραξε μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Κρήτης. Τὴν 18 Ἀπριλίου 1897 ἡ Ἑλλάς, ὑποχωροῦσα εἰς τὴν πίστιν τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ τὰς παροτρύνσεις τῆς Ἀγγλίας, ἀπέσυρε τὸν ἐν τῇ νήσῳ στρατὸν τῆς, λαδοῦσα αὐτὴν σημεῖωσιν τὴν ἐλῶσιν τῶν Δυνάμεων, ὅτι θά χορηγηθῇ εἰς τὴν Κρήτην πραγματικὴ αὐτονομία.

Ἐκτοτε αἱ Μ. Δυνάμεις καὶ μετ' αὐτῶν ἡ Ἀγγλία ἔμειναν ἀποκλειστικοὶ κύριοι τῆς Κρήτης καὶ εἰ ἐγγυηταί τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ὡς καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κατοικῶν.

Ἡ Ἀγγλία συμπτρῖται εἰς τὸ νέον πολίτευμα, μετέχουσα ὅλων τῶν εὐθύνων διὰ τὴν καθ' ἑαυτὴν ἐν γένει τὴν νῆσον ἐφαρμόζον τὴν καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ Ἡράκλειον, ὅπου εἰς αὐτὴν ἀνέτιθη ἡ ἐξασφάλισις τῆς τάξεως καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς ἀσφαλείας τῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἐνεπιτέυθησαν εἰς αὐτὴν.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 7 Σεπτεμβρίου. — Ὁ Τσερμασιδ ἐξακολουθεῖ μυστικῶς ἀνακρίσεις δεκαπέντε βασιβούκοι συνελήφθησαν ἀκόμη. Καίτοι αὔριον λήγει ἡ προθεσμία περὶ ἀποπληθῆ τῶν Τούρκων, ἐν τούτοις οὐδὲν ἐγένετο δεικνύον ὅτι πρόκειται νά ἐκτελεσθῇ ὁ ὅρος αὐτοῦ τοῦ τέλοςγράφου.

ΧΑΝΙΑ, 7 Σεπτεμβρίου. Ἐγένετο γνωστὸν ἐνταῦθα ἄγνωστον κατὰ πόσον ἀκριβῆς διάδοσις, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ἀνεκίνησε πρὸς τὰς Δυνάμεις σχέδιον αὐτονομίας τῆς νήσου, καθ' ὃ (ον) θά προσκληθῇ ἡ Πύλη ν' ἀποσῇ τὸν ἐν Κρήτῃ το-ρκικὸν στρατὸν.

2ον) Θά ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἡ ἐπὶ τῆς νήσου ἐπικυριαρχία (suzeraineté) τοῦ Σουλτάνου.

3ον) Θά διορισθῇ διοικητὴς τῆς νήσου (ἀριστὸς, ἄνευ ὀνομασίας τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου).

ΧΑΝΙΑ, 8 Σεπτεμβρίου. — Ὁ διοικητὴς Ἡρακλείου προσεκάλεσε τοὺς Ὀθωμανοὺς νά παραδώσωσι τὰ ὀπλα τῶν εἰς τοὺς Ἀγγλῶν, συμφώνως πρὸς τὴν περὶ ἀποπληθῆ αἰτήσιν τοῦ ναυάρχου Νόελ.

53 βασιβούκοι παρεδόθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς Ἀγγλῶν ὡς πρωταίτιοι τῶν σφαγῶν. Πάντες οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατωτάτην κοινωνικὴν ὑποστάθμην.

Ὁ Βιλλιώτης προσεκάλεσε πάντα ἔχοντα νά κάμῃ οἰανδήποτε κατάθεσιν περὶ τῶν ἐν Ἡρακλείῳ διαδραματισθέντων ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν ἐνεργούντων τὰς ἀνακρίσεις συνταγματάρχῃ Τσερμασιδ, διότι οἱ Ἀγγλοὶ ἐνεργοῦσιν ἀνεξαρτήτως.

Ὁ συνταγματάρχης Τσερμασιδ συνέστησεν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς, τοὺς εὐρισκομένους κατὰ χιλιάδας περὶ τοῦ Ἡρακλείου, νά μείνωσιν ἡσυχῇ, περιπορῶμενοι εἰς τὸ νά τηρῶσιν ἀπλῶς ἀμυντικὴν στάσιν πρὸς τοὺς Τούρκους.

Ὁ Τσερμασιδ ἀποστέλλει πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡρακλείου καταστάσεως.

ΧΑΝΙΑ, 8 Σεπτεμβρίου. — Χθὲς τέλος ἤρξατο πραγματοποιομένη ὁ ἀποπληθῆ τῶν βασιβούκων τῶν Ἡρακλείου, ἐξακολουθεῖ δὲ καὶ σήμερον.

Οἱ ἐξωθι τοῦ Ἡρακλείου Χριστιανοὶ ἐδήλωσαν πρὸς τὸν συνταγματάρχῃ Τσερμασιδ, ὅτι διαβιτοῦσιν ἐπαρκεῖς δυνάμεις, ὅπως ἐνταμιώσιν πᾶσαν ἐπιθεσιν τῶν Τούρκων, ἀλλὰ, σύμφωνα πρὸς τὰς συστάσεις του, ὑπόσχονται ὅτι θά μείνωσιν ἡσυχῇ καὶ διὰ τὰ περιορισθῶσιν εἰς καθαρὰς ἀμυντικὴν στάσιν.

ΧΑΝΙΑ, 9 Σεπτεμβρίου. Ὁ ἀποπληθῆ τῶν βασιβούκων τοῦ Ἡρακλείου ἐξακολουθεῖ. Ὁ Βιλλιώτης, ἐξελθὼν εἰς Ἀρμένους, συνέστησε πρὸς τοὺς

συνηγμένους ἐκεῖ ἐνόπλιος Ἀποκορωνιώται καὶ Κρητικῶς νά διαλυθῶσιν, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας των, πρὸς τοῦτο δ' ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν των καὶ ἐν ἀγκυρῶν πλοίων διὰ νά μεταφέρῃ αὐτοὺς.

Οἱ Ἀποκορωνιώται καὶ οἱ Σφακιανοὶ ἐδήλωσαν τὴν πρότασιν τοῦ Ἀγγλοῦ προέδρου καὶ ὁ ἀναγκαστικῶς διὰ θαλάσσης.

ΧΑΝΙΑ, 9 Σεπτεμβρίου. — Χοροστατοῦντος τοῦ Ἐπισκόπου Κυθωνίας, ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ τῶν Ἀγγλῶν, τῶν σφαγέντων ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν Ἡρακλείῳ.

ΧΑΝΙΑ, 10 Σεπτεμβρίου. — Τούρκικοι ἐνεδρεόντες ἐξωθι τῶν Χανίων ἐφένευσαν ἕνα Χριστιανόν.

Τὸ κρούσμα τοῦτο ἐξηρέθισε τοὺς Χριστιανοὺς.

ΧΑΝΙΑ, 10 Σεπτεμβρίου. — Τηλεγραφικῶς ἀνεκοινώθη ἐνταῦθα ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπνύθησαν ἤδη εἰς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ναυάρχου Κανεβάρ, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ὑπέβαλε τὰς γ-ωστάς προτάσεις πρὸς λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἐδήλωσαν ὅτι ἀρνοῦνται νά ἐπαέλθουν εἰς τὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁμωσιν καὶ νά συνεργασθῶν μετὰ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Αἱ Δυνάμεις αὗται ἐδήλωσαν πρὸς αὐτὴν ὅτι μείνουν ἀμερόληπτοι θεαταί τῶν μέτρων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν λοιπῶν τεσσάρων Δυνάμεων, αἵτινες διατηροῦν εἰς Κρήτην στρατοὺς καὶ στόλους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ἀναλαβούσα τὴν μέχρις Ἀγίου Τίμων ἐκδρομὴν τοῦ αὐτοκράτορος Γεωργίου ἑταιρία Κούκ ἤρξισεν ἤδη νά ἐργάζεται δραστηριώτατα πρὸς προπαρασκευὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλοπρεπεστέρως τῆς ἐκδρομῆς. Ὁ ἐν Συρία πρᾶκτωρ τῆς ἐταιρείας ταύτης κ. Βερνάρδος Χέλμπερν μετέβη κατ' αὐτὰς εἰς Βηρυτὸν, ἔνθα ἡγόρασε πεντήκοντα τάπητας. Πρὸς τοῦτο ἐν Δαμασκῷ ἐνοίκισεν τὸ ἐκεῖ ξενοδοχεῖον τοῦ Τελμῆ Μπαρσάβ, πληρώσας διὰ τὴν πλοῦσίαν ἐπιπλώσιν αὐτοῦ 800 λίρας τοῦ ἰδικούτηρ. Ὁ πρᾶκτωρ οὗτος συνεβλήθη μετὰ τῆς ἐταιρείας τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βηρυτοῦ-Δαμασκῶ, ὅπως ἐγγῇ εἰς τὴν διαθέσιν αὐτοῦ πρὸς σιδηροδρομικὰς ἀμαζας μετὰ μιάς ἀτομικῆς ταχυτοῦρας δὲ ἐνέφικαν 180 σπληνὰ καὶ 150 ἵππους. Ὁ κ. Βερνάρδος Χέλμπερν συνήψε καὶ τοῖς συμβόλοιον μετὰ 60 ὑπηρέτων καὶ 12 διερμηνέων καὶ ἡγόρασαν ἀργυρὰ σκευὴ ἀξίας 1000 λιρῶν. Ἐν γένει ὁ ἤρξισεν πρᾶκτωρ ἐπαπάνησε μέχρι τοῦδε 20,000 λ. τ. διὰ τὰς προπαρασκευαίας ταύτας.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἐν Συρίᾳ ἡ ἐπίσημος ἔθρσις Ἀλβανικῆς Ἑταιρείας ἢ Κομιτάτου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Δελίρε* (πόδες). Μετὰ τὴν τέλειον ἀγασμοὺ ἐξεφωνήθησαν ὁ λόγιος, εἰς βουλγαριστὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐταιρείας κ. Δ. Ποπύρ καὶ ἕτερος ἀλβανιστὴς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Ιωσήφ Μπαγέρωφ, ἀλβανὸς ἐπίσης, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Γκέκων. Μετὰ τὸν ἀγασμὸν δὲ τελέσας αὐτὸν βούλγαρος ἱερεὺς Ἀθανάσιος Ἰβανὼφ ὑπὸ ποσοῦτον μεγάλου κατελήφθη ἐνθουσιασμοῦ, ὥστε ἐνεγράφη καὶ αὐτὸς μέλος τῆς ἐταιρείας καὶ ὅπερ εἶνε τραγικώτερον, κατέβαλε παρρηθὺς τὴν συνδρομὴν του. Τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἐταιρεία ἔδωκεν ἐσπερίδα, καθ' ἣν παρήσαν πολλοὶ Ἀλβανοὶ κατεχόμενοι ὑπὸ πατριωτικῷ ἐνθουσιασμοῦ, ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ἀπηγγέθησαν ποιήματα καὶ ἐβλήθησαν ἄσματα ἰθιικά.

Ὡς ἐν τῇς καταστάσεως τῆς γυλας τῆς βασιλείας τῆς Δανίας ἡ ὀδοηκοστὴ πρῶτῃ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τῆς ἐωρτάσθη ἀθρόωδως, ἐν μέσῳ τεσσαράκοντα υἱῶν, ἐγγόνων καὶ διαγγόνων. Ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Βέρντορφ ἀνηρέθη αὐτοσχέδιος καὶ ἀνθοστόλιστος ναῖσκος, ἐν ᾧ ἐβάζθη ἡ ὀδοηγογία καὶ πάντα τὰ διαμνησμένα τοῦ οἴκου μέλη μετέλαβον τῶν ἐχρῆτων μυστηρίων. Εἰς τὴν σιπτην παρουσίᾳ προσπύχθησαν βραῦτα δῶρα. Οἱ ἱατροὶ ἐπιτρέπουν αὐτῇ καὶ τῇ ἐκάστῃ νά ἐγείρηται ἐπὶ τινος

δρας καὶ νά διέρχεται αὐτὰς ἐν τῷ ἄλσει· ἀλλὰ τὰς δυνάμεις τῆς ἑξαντλεῖ ἡ ἑλλειψις ὀρέξεως καὶ τὰς νύκτας ταλανίζουσιν ἀσφυκτικὰ προσβολαί, συνεπαγόμεναι τὸν κίνδυνον αἰφνιδικῆς κατάρσεως. Οὐχ ἥττον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐξόχου γυναικὸς ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τῆς μεγάλῃς πολιτικῆς οὐδαμῶς ἐμειώθη, παρακολουθεῖ δ' ἰδίως μετὰ προσοχῆς τὴν τύχην τῆς περὶ ἀρσπλμοῦ προτάσεως τοῦ ἐγγόνου τῆς, τοῦ Τσαρῆ καὶ τὰς ἐκ Κρήτης τραγικὰς εἰδήσεις.

— Ἀποκατασταθίσῃς ἐντελῶς τῆς γυλας τῆς Α. Γ. τοῦ Δουκὸς τῆς Οὐαλλίας ἀπῆλθεν καὶ ἡ πρίγκηψ Νικόλαος προχθὲς ἐκείθεν μεταβαίνων εἰς Κοπεγχάγην. Ἡ Α. Γ. ὁ Δουξ τῆς Οὐαλλίας διὰ τῆς θαλαμηγοῦ του ἀπῆλθεν εἰς Σκωτίαν παρὰ τῇ Βασιλείᾳ μητρὶ αὐτοῦ.

— Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ καὶ αἱ θυγατέρες του παρέστησαν εἰς ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν τῆς αὐτοκρατείας εἰς τὸ ἀνακτορικὸν παρεκκλήριον τοῦ Σαίντρου. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ βαθυτάτων λυγμῶν. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν, ὁμιλῶν ὁ αὐτοκράτωρ εἶπεν : «Δὲν ἀπέλωσα τὴν πίστιν μου εἰς τὸν Θεόν, ἐν καὶ ἐποτίσθην τόσα μικρὰ ποτήρια. Τὸ τελευταῖον κτύπημα ἦτο τὸ φοβερώτερον καὶ τὸ μάλλον ἀπροσδόκητον. Προχθὲς ἀκόμη ἔλαβα ἐπιστολὴν τῆς σύζυγός μου, ἡ ὁποία ἔλεγεν, ὅτι ἡ γυλας τῆς εὐρίσκειτο εἰς ἀριστον σμῆμα καὶ θά ἤρχτο εἰς Βιέννην διὰ τὰς ἑορτάς τοῦ Ἰωβιθαίου. Ὁ νεκρὸς τῆς αὐτοκρατείας ἐκλείσθη ἐν Γενεύῃ ἐντός μεταλλίου ὑφάσματος, ὑπενδιδόμενος διὰ λευκοῦ μεταξώτου. Τὸ φέρετρον τοῦτο εἶχεν ἐγκλεισθῇ ἐντός ἄλλου φερέτρου ἐκ ξύλου ὀρυός, σκεπασμένου μὲ μαύρας δαντέλλας. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τοῦτο φερέτρου ἀνεγινώσκετο γαλλιστὶ ἡ ἐπιγραφή : «Ἀνακαίου ἐν εἰρήνῃ.» Ὁ νεκρὸς ἔφερε καταμειλαινὰ ἰσθητά. Τὸ πρόσωπον ἐκοιπέται λευκὸν ὄψαμα. Ἡ αὐτοκρατεία εἶχεν ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας· ἐκράτορος δ' ἑσταυρωμένον ἐξ ἐλέφαντος καὶ μίαν δέσμην τριανταφυλλῶν. Τὸ φέρετρον ἐσεπαζέτο ὀλόκληρον ἀπὸ λευκὰ τριαντάφυλλα. Ἡ διαθήκη τῆς αὐτοκρατείας ἐγνώσθη. Τὸ ἐν Λαίντξ ἀνακτορον ἀνήγει ἐν τῇ θυγατρὶ τῆς Μαρίας Βαλερίας. Τὸ «Ἀγίλιον» δ' εἰς τὴν ἄλλην θυγατέρα τῆς ἀρχιδουκίσσαν Γιζέλαν. Τὴν εἰς μετρητὰ περιουσίαν ἐγκαταλείπει εἰς τὴν ἐγγονὴν τῆς, τὴν ἀρχιδουκίσσαν Ἑλισάβετ, θυγατέρα τοῦ Ροδόλφου. Τὰ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ἡ αὐτοκράτειρα ἔχουν ἀξίαν 2 1/2 ἑκατομ. φοινίκων. Οὐαμῶσιν ἰδίως εἶνε λαμπρὸν περιόριον ἐκ μαργαριτῶν ὁδῶν τοῦ αὐτοκράτορος.

— Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς Γαλλίας ἀπεφασίσαν ὀριστικῶς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δικῆς Δραφύρας. Ὁ Βρισὼν ἀνέλαβε τὸ χερτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ Ζυρλίνδεν. παραιτηθέντος. Θά παραχωρήσῃ δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τὸν Βαλλέ. Ἐκτός τοῦ Ζυρλίνδεν παρητήθη καὶ ὁ ὑπουργὸς Τίλλαι. Ὁ Βρισὼν καὶ ὁ Βαλλέ, κατεργόμενοι ἐκ τῶν Ἡλυσίων, ἀνευφημήθησαν ζωηρὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ κραυγάζοντες : — Ζήτω ὁ Βρισὼν ! Ζήτω ἡ ἀναθεώρησις ! Τὰ ἀντιδραμικὰ φύλλα ἐπιτίθενται σφοδρῶς κατὰ τοῦ Βρισὼν, ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη ἀπειδέθη μετ' ἀνακουφισέως τῆς ἀναθεώρησιν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπιληφθῇ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης.

— Ἡ «Ἡγὼ τῶν Παρισίων» πληροφορεῖται ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ὅτι ὁ Ζολά, ὅστις τώρα διατρίβει ἐν Εὐατέξ, ἐτοιμάζεται νά δημοσιεύσῃ νῆαν ἐπιστολὴν, ἥτις θά τοιχοκολληθῇ εἰς διας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Γαλλίας. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταυτῇ ὁ Ζολά κάμει ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Γάλλων καὶ παροτρύνει αὐτοὺς νά ἐνωθῶσιν, ὅπως ὑποστηρίξωσι τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης. Λέγεται, ὅτι ὁ Ζολά θά ἐπιστρέψῃ εἰς Παρίσιον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητῆς εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» ἐὰν δὲν προσληθῶσῃ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Ἀπεστάλθησαν εἰς τὸν βασιλέα καταρτισθέντα τὰ διατάγματα τῶν συμπληρωματικῶν ἐκπαιδευτικῶν μεταβολῶν, αἵτινες θά δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως», διδομένης πρὸς τοῦτο τηλεγραφικῆς ἐντολῆς ὑπὸ τοῦ Ἀνακτο.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἐπίον ἔτος θά εἴνε ἑτοίμος περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου. Πρὸς ἀνταξίαν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων καταβάλλεται δραστηρία ἐνέργεια, θά τελειώσῃ δὲ ἡ ἐργασία αὕτη ἐντός τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

— Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, μαθὼν τὴν τραγικὴν τελευτὴν τῆς αὐτοκρατείας Ἑλισάβετ, ἥτις πολλὰς ἐπισκέπηται τὰς Ἀθῆνας καὶ ἡγάπα τὴν ἑλληνικὴν Δύλην, ἀπῆλθε μετὰ τοῦ Δανου διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἰωάννου τοῦ Γλυζούργου εἰς τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ αὐστριακὴν πρεσβείαν καὶ συνελυθῇ τὸν πρῶτον Τράουτεμπεργ.

— Ἀπὸ πολλοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπληροπορεῖτο ἀρμόδιως ὅτι πολλοὶ τῶν προξένων τῶν ἐν ταῖς διαφορῶν προξενιαῖς ἔδραις τῆς Μακεδονικῆς διορισθέντων δὲν μετέβησαν εἰς τὰς θέσεις τὰς καὶ συνεπῶς αἱ ἐκεῖ Ἑλληνικαὶ κοινότητες ἀκούοντα ἐν τοῖς διαφόροις ἐκκρεμίσαι ζητήμασιν αὐτὰν μετὰ τῶν Τούρκικῶν, ἡ Βουλγαρικῶν ἢ ἄλλων κοινότητων, ὡς στερούμεναι ἐπισήμου ὑποστηρικτοῦ δικαίων των. Συνεπῶς τὴ

τούς δύο εκ των τριών αὐτῆς υἱῶν, ἔκτοτε δὲ ἐκλειστος διῆγε ἐν τῇ ἐν Ναυπλίῳ οἰκίᾳ τῆς, ἀφιερῶσα ἀπάσας τὰς στιγμὰς τοῦ βίου αὐτῆς εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν.

Ἡ σημαντικώτερα ὁμῶς σελὶς τοῦ βίου τῆς Καλλιόπης Παπαλεξοπούλου ὑπῆρξε ἡ Ὀκτωβριανὴ μεταπολίτευσις καὶ ἡ ἐκ ταύτης προκληθεῖσα Φεβρουριανὴ ἐπανάστασις ἐν ἔτει 1862, καθ' ἣν λίαν ἐνεργὸν ἔλαβε μέρος δραματίζουσα ἐν τῶν σπουδαιοτέρων προσώπων.

Ἡ οἰκία αὐτῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ δι' αὐτῆς συνεννοῦντο οἱ ἐν Ἀθῆναις καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη ἐπαναστάται μετὰ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ὁμοφρονούντων αὐτοῖς.

Μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἡ ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς Ναύπλιον ἀτόμπλον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου ὅπως προσκαλέσῃ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ

συνοδούτῃ εἰς Ἀθῆνας τὴν Καλλιόπην Παπαλεξοπούλου πρὸς ἐνδειξὴν τῆς πρὸς αὐτὴν Ἑθνικῆς ὑπολήψεως καὶ εὐγνωμοσύνης, δι' ἧς παρέσθεν ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς μεταπολίτευσεως. Ἡ γενομένη πρὸς αὐτὴν ἐν Ἀθῆναις ὑποδοχὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς της ἦτο τι ἔκτακτον καὶ ὅλως πρωτοφανές. Διαρκούσης τῆς διαβίσεως αὐτῆς διὰ τῶν δόων Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου εἰς ἀπειρον πλῆθος συνωστίζετο ὅπως ἴδῃ καὶ θαυμάσῃ αὐτήν, ἐκ πάντων τῶν ἐξωστῶν μεστῶν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ἑρραίνετο διὰ παντοειδῶν ἀνθέων, καὶ τεμάχια γάρτου ἐπέτων ἀπειροπληθῆ εἰς τὸν ἀέρα, ἐφ' ᾧ ἦτο τυπωμένον τὸ δι' αὐτὴν συνθέν λαμπρὸν ποίημα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ Παναγιώτου Σούτσου.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις προσέφερε τότε τῇ κ. Παπαλεξοπούλου μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ δρ. 1000, ἧς αὕτη εὐγενῶς ἀπεποιήθη νὰ δεχθῇ

τάγμα, τὸ ἀνήκον εἰς τὴν 3ην ταξιαρχίαν, ἐκλήθη εἰς τὸ Ἀνω-Ἰμαρέτ.

Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς μάχης. — Οἱ Τοῦρκοι ἀποθνήσκουσι. — Διαταγαὶ πρὸς τὸν Μπαϊρακτάρην. — Ἡ Ἡπειρωτικὴ φάλαγξ.

Ἡ δεξιὰ πτέρυξ τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἐνισχυθεῖσα τὴν 6 ἑσπερινὴν ὥραν δι' ἐνὸς λόχου χωροφυλάκων καὶ δύο λόγων ἀστυφυλάκων, κατάρθωσε μετὰ λυσσώδη μάχην νὰ ἀποθῇ τὸν ἐχθρὸν μέφρι τῶν ἀνατολικῶς καὶ παρὰ τὸ χωρίον τοῦ Γριμπόδου ὑψώματων. Τὴν 7 καὶ 3¼ τὸ πῦρ κατέπαυσε καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Οἱ Ἕλληες ἠτχολήθησαν τότε εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐξητλημένων ἐκ τῆς κοπώσεως σωμάτων καὶ εἰς τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ στρατοῦ τῶν. Ὁ καταυλισμὸς ἐγένετο ἐπὶ τῶν καταληφθεισῶν θέσεων, τοῦ 10 συντάγματος σχηματίσαντος τὰς προφυλάκας.

Ὁ συνταγματάρχης Μπαϊρακτάρης ἐπληροφόρησε περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μάχης τὸν ἀρχηγὸν Μάνον, ὅστις εἶχεν ἀποσυρθῇ ἐκ τοῦ πεδίου πρὸ τοῦ πέρας τῆς πολεμικῆς ὑποχωρήσεως. Ὁ Μάνος διέταξε τότε νὰ κρατηθῇ τὸ καταληφθὲν ἔδαφος, συγχρόνως ὁμοῦ ἐπανελάβην ἀκόμη ἀπ᾿ τὴν διαταγὴν, ὅπως ἡ ταξιαρχία Μπαϊρακτάρη τηρήρῃ αὐστηρῶς ἀμυντικὴν στάσιν.

Τὰ σώματα τῆς 3 ταξιαρχίας τῆς κατεχούσης τοῦ Χαλικιάδου δὲν ἔλαβον ἡ ἀσήμαντον μέρος εἰς τὴν πολεμικὴν τῆς ἡμέρας ἐνέργειαν. Μόνον τὸ 5 αὐθιπαρκτον τάγμα καὶ ἔπειτα τὸ 3 τάγμα τοῦ 9 συντάγματος ἀπεστάλησαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς 1 ταξιαρχίας, ἡ δὲ πεδινὴ πυροβολαρχία τῆς 3 ταξιαρχίας ἀπήντησε περὶ τὴν 5 ἑσπερινὴν ὥραν, εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 21 Ἀπριλίου, ὁ Ὁσμὰν πασὰς ἐνίσχυσε δι' ἐνὸς ἀκόμη τάγματος τὸ τάγμα, τὸ ὁποῖον κατεῖχε τὴν γέφυραν τοῦ Λούρου, συγχρόνως δὲ ἐζήτησεν ἐνίσχυσαι ἐξ Ἰωαννίνων. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Ἡπείρῳ τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπέστειλε παράκρυτα πρὸς τὸν Ὁσμὰν ἐν σύντηγμα τῆς ταξιαρχίας τῶν υἱάμενων τοῦ 2ου σώματος καὶ μίαν ὁρεινὴν πυροβολαρχίαν.

Ὁ συνταγματάρχης Μάρκος Μπότσαρης συνεισέφερε τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρὰ τὸ Φλάμπουρον μετ' ἐνὸς τάγματος Ἀλβανῶν, ἐρχομένου ἀπὸ βορρᾶ. Ἡ συμπλοκὴ ἐτελείωσεν ἐλθόντων τῶν ἀντιπάλων σχεδὸν εἰς χεῖρας. Καὶ εἰ μὲν Ἀλβανοὶ ἀπεσύρθησαν πρὸς τὴν Καμαρίναν, ἡ δὲ Ἡπειρωτικὴ Φάλαγξ ἔχουσα 60 ἄνδρας ἐκ τῆς μάχης διετήρησε τὰς πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Νικοπόλεως θέσεις τῆς συμπληρουσᾶς οὕτω τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Πρεβίτσας, ἣν ὁ στόλος ἐβομβάρδιζεν.

Ἐπαναλήψις τῆς μάχης. — Δι' ἐνίσχυσιν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ. — Ἀνάπτυξις ἐπὶ μεγάλου μετώπου διὰ τὸν φόβον τῆς ὑπερφάλαγγισως.

Ἡ μάχη ἐπανελήθη τὴν 2 Μαΐου ἀπὸ τῆς 4 καὶ 1½ πρωινῆς ὥρας. Τὰ σώματα τῆς 1 ἐλληνικῆς ταξιαρχίας ἦσαν ὡς ἀκολουθῶς κατανεμημένα: Τὸ 10 πεζικὸν σύνταγμα πρὸς ἀριστερὰ εἶχε παρατεταγμένα δύο τάγματα ἐκατέ-

ἑποῦσα ὅτι δὲν ἐθεώρει αὐτὴν ἀξίαν τοιαύτης ἀμοιβῆς, ἀφοῦ αἱ χῆραι τῶν μεγάλων τῆς ἐπαναστάσεως ἡρώων δὲν ἐλάβανον τοσαύτας συντάξεις, ἰδέχθη δὲ μόνον τὸ ἡμισυ τοῦ προσπερθέντος ποσού, ἦτοι δραχ. 500 διὰ τε τὰς τοῦ συζύγου καὶ τὰς ἐαυτῆς ἐκδουλεύσεις.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ Καλλιόπη Παπαλεξοπούλου, ἥτις ὀγδοήκοντα καὶ ἐξ ἑτῶν διετήρησε μέχρις ἐσχάτων ἀκμαίαν τὴν ἰσχὺν καὶ διαύγειαν τοῦ ἐκτάκτου πνεύματός της, διαμένουσα δὲ πάντοτε ἐν Ναυπλίῳ, διήρχετο τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας αὐτῆς πολυειδῶς ἐνεργετοῦσα καὶ συντρέχουσα πάντας τοὺς δεομένους συνδρομῆς καὶ βοήθειας.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Η ΒΟΥΛΗ», ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Βουλῆς διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Ἰωαννίτου Ἰωάννου Γιαννοπούλου. Μαγειρικὴ ἀρίστη, καθαριότης καὶ περιποιήσις πρόθυμος.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡῳ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου)

Ὁ τουρκικὸς στρατὸς τὴν 30ην Ἀπριλίου, κατεῖχε τὰς ἐξῆς θέσεις: Τὸ μείζον τῆς 2ας μεραρχίας εὐρίσκετο ἐπὶ τῶν ὑψώματων τοῦ Γριμπόδου, τῶν κλειστωριῶν τῆς Κιάφας, καὶ τοῦ χωρίου Βρεντίστης. Τὰ τάγματα τοῦ Μανουτ βέη, μετὰ τὴν Φιλιπιάδος καὶ Λούρου, τάγματά τινά τῆς 1ης μεραρχίας εἰς Ἰωάννινα, ἄλλα εἰς Συρράκον καὶ Πλάκαν, τὰ τελευταῖα εἶχον προχωρήσει ἀνατολικῶς τοῦ Μετσόβου πρὸς τὴν Καλαμπάκην. Αἱ ἐφεδρεῖαι εὐρίσκοντο εἰς Ἰωάννινα.

Μόλις ἡ ἐπιθετικὴ κίνησις τῶν Ἑλλήνων ἐσημειώθη, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπέστειλεν εἰς τὰ τάγματα τοῦ Γριμπόδου καὶ τῆς Βρεντίστης διαταγὴν, νὰ ἀμυνθῶν καὶ νὰ μὴ παύσων μαχόμενα ἐν τῇ περιπτώσει ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἐχθροῦ καθίστατο σφοδρὰ καὶ τὰ ἡνάγκαζε νὰ ὑποχωρήσουν.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν τουρκικῶν προφυλακῶν. — Οἱ ἀτακτοὶ ἀρχίζουν τὴν μάχην.

Ἡ ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Μάνου δοθεῖσα διαταγὴ εἰς τὴν 1ην ταξιαρχίαν διὰ τὴν 1ην Μαΐου, ἐπέτασεν εἰς αὐτὴν νὰ τηρήσῃ ἀμυντικὴν στάσιν καὶ νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν μάχην ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. Τὸ 6ον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ κατεῖχε τὰ ὑψώματα τοῦ Ἰμαρέτ, ἔχον τὰς προφυλάκας τοῦ ἐπὶ τῶν νοτιοανατολικῶν κλιτύων τοῦ λόφου τοῦ Γριμπόδου, τὸ δὲ 10ον σύνταγμα εὐρίσκετο κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ἀριστερὰ τοῦ βου, μέχρι τῆς ὁδοῦ Χανοπούλου. Τὰ δύο ταῦτα συντάγματα ἀπετέλουν τὴν πρώτην γραμμὴν, μετὰ δύο πυροβολαρχιῶν τοποθετημένων εἰς Κάτω-Ἰμαρέτ. Τὸ σῶμα τῶν ἀστυφυλάκων εὐρίσκετο παρὰ τὴν Ἀρταν, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ, ἡ δὲ 3η ταξιαρχία παρέμενε εἰς Χαλικιάδες.

Αἱ τουρκικαὶ προφυλακαὶ κατεῖχον δεξιὰ τὴν γέφυραν τοῦ Λούρου. Τὸ κέντρον τῶν εὐρίσκετο παρὰ τὸ χωρίον καὶ τὸν λόφον τοῦ Γριμπόδου, ἀριστερὰ δὲ ἐξετεινότο ἀπὸ τῆς ἀπὸ Βρεντίστης μέχρι Βλαχέρνας ὁρμῆς λόφου. Τοιοῦτοῦτως αἱ τουρκικαὶ προφυλακαὶ εἶχον ἀναπτυχθῇ ἐν καμπύλῃ, ἥτις ἐφαίνετο ἀπειλοῦσαι τὴν ἐλληνικὴν δεξιὰν πτέρυγα. Ὅπως ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον αὐτὸν ὁ διοικητὴς τοῦ 6ου πεζικοῦ ἐλληνικοῦ συντάγματος ἀπέστειλεν ἕνα λόχον ἐπὶ τοῦ βορειοανατολικῶς τῆς Γρεμενίτζης ὁροπεδίου.

Περὶ τὴν 3ην καὶ ἡμίσειαν μικρὸν ἀπόσπασμα Ἑλλήνων ἀτάκτων, ἀνερχόμενον τὴν πεδιάδα, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ, ἐρρίφθη ἐπὶ τῶν τουρκικῶν προφυλακῶν αἵτινες τὸ ἀπώθησαν. Ἡ σύγκρουσις ἐγενικεύθη τάχιστα, ἐπεκταθεῖσα ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου τῆς 1ης ἐλληνικῆς ταξιαρχίας, ἥτις ἔθεσεν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τὸ 6 πεζικὸν σύνταγμα, τὸ 3ον τάγμα τοῦ 10ου, καὶ τὴν λυομένην πυροβολαρχίαν, τοῦ ὑπολοίπου τῆς ταξιαρχίας κρατηθέντος ἐν ἐφεδρείᾳ. Ἐπὶ πλέον τὸ 5ον αὐθιπαρκτον

ρωθεν τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ τρίτον εἶχε κρατήσῃ ὡς ἐφεδρεῖαν. Τὰ τρία τάγματα τοῦ 6 πεζικοῦ συντάγματος ἦσαν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν ὑψώματων τοῦ Γριμπόδου, τὸ δεύτερον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὑψώματων αὐτῶν καὶ τὸ τρίτον ἀνατολικώτερον, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Βρεντίστης. Τὸ σῶμα τῶν ἀστυφυλάκων καὶ χωροφυλάκων ἦτο ὡς ἐφεδρεῖα ὀπισθεν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, δύο δὲ ἐκ τῶν λόγων τοῦ εἶχον ἀποσπασθῇ πρὸς ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς πεδιάδος. Τέλος αἱ πυροβολαρχίαι τῆς ταξιαρχίας ἦσαν τοποθετημέναι ὀπισθεν τοῦ 2 τάγματος τοῦ 6 πεζικοῦ συντάγματος.

Ἐνίσχυσαι ἐξ Ἀρτης. — Οἱ Τοῦρκοι ἀποσποροῦνται ἐκ τῶν ὑψώματων καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Γριμπόδου.

Ἀπὸ τῆς 7 πρωινῆς ὥρας, ὁ συνταγματάρχης Μπαϊρακτάρης ἐξηναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ ἐνίσχυσαι εἰς τὸ 6 πεζικὸν σύνταγμα τρεῖς λόχους τοῦ τάγματος τοῦ κρατηθέντος ὡς δευτέρα γραμμὴ ὑπὸ τοῦ 10 συντάγματος. Οἱ τρεῖς οὗτοι λόχοι ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ δύο λόγων ληφθέντων ἐκ τῆς 3 ταξιαρχίας (9 συντάγματος) ἥτις ταξιαρχία ἐχρησιμοποίησεν εἰς τὴν μάχην τὴν πεδινὴν πυροβολαρχίαν τῆς ὅπως ἀποκρούσῃ τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν τὸ ἐγκαθιδρυμένον μετὰ τὴν Στρεβίνας καὶ Χανοπούλου (δύο πεδινὰ πυροβολαρχίαι καὶ μία ὁρεινὴ).

Ἀμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὁ συνταγματάρχης Μάνος μετεκαλέσθη ἐξ Ἀρτης τρεῖς λόχους μηχανικοῦ (ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην Νοταρᾶν) καὶ 4 πυροβολαρχίας. Τὰ σώματα αὐτὰ κατέλαβον τὸ Ἀνω-Ἰμαρέτ, ὅπως χρησιμεύσουν ὡς ἐφεδρεῖα εἰς τὴν πρώτην ταξιαρχίαν.

Ἡ μάχη ἐξηκολούθησεν οὕτω λυσσώδης, τῶν Ἑλλήνων κερδίζοντων ἔδαφος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν. Τὰ μεγάλου διαμετρήματος τηλεβόλα, μετὰ τὴν Ἀρτης καὶ Πέτα, συμμετέσχον καὶ αὐτὰ τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ ἐξακισχιλίων μέτρων.

Ἡ δεξιὰ πτέρυξ τῆς ταξιαρχίας Μπαϊρακτάρη (3 τάγμα τοῦ 6 συντάγματος, 3 λόχοι τοῦ 10 συντάγματος καὶ τὸ σῶμα τῶν ἀστυφυλάκων) βαδίζουσα πρὸς τὴν Αρεντίστην, ἐπέτυχεν ν' ἀποθῇ τὸν ἐχθρὸν, ὅστις συγχρόνως ἄρνευε τὰ ἀνατολικῶς τοῦ Γριμπόδου καὶ τὸν ἐλατῶνα, ὅστις τὸ περιστοιχίζει.

Νέα ἐπιθέσις. — Παύσις τῆς μάχης τὴν 8 ἑσπερινὴν ὥρην.

Οἱ Τοῦρκοι ἐκτοπισθέντες ἐκ τοῦ Γριμπόδου ἐπταμάχησαν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν κλιτύων τοῦ πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου αὐχένος ἀνασκαψάντες ἀμέσως ἐκεῖ χαρακώματα. Ὀλίγον κατόπιν, ἐπανελάβον τὴν ἐπίθεσιν χωρὶς ὁμοῦ νὰ κατορθώσουν νὰ ἐπανακτήσουν τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος.

(ἀκολουθεῖ)